

ΕΤΟΣ 64ον

25 Δεκεμβρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3317)

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Χριστούγεννα σήμερα καί καθώς οι καμπάνες τῶν Ναῶν μας εὐαγγελίζονται τό χαρμόσυνο μήνυμα «παντί τῷ ἰλαῶ, ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον σωτήρ» (Λουκ. 2, 10-11), ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, συνεπῆς στήν τακτική της νά προβληματίζει γιά νά ἀφυπνίζει τόν ἄνθρωπο, παραθέτει ἀνήμερα τῆς Μητρόπολης τῶν ἑορτῶν ἓνα εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, στό ὁποῖο δέν παρουσιάζεται τόσο «ὁ τεχθεῖς βασιλεύς» τοῦ κόσμου ὅλου, ἀλλὰ κυρίως οἱ ἀναζητητές του. Τό κάνει βεβαίως αὐτό ἐπειδή στά πλῆσις τοῦ λειτουργικοῦ της πλοῦτου καί τῶν καθιερωμένων Ἀκολουθιῶν τῶν Βασιλικῶν Ὁρῶν, παρουσίασε ἤδη ὅλες τίς εὐαγγελικές περικοπές, πού περιγράφουν τά γεγονότα τῆς τοῦ Χριστοῦ γέννας καί ἐπομένως τό ἀφηγηματικό κομμάτι ἔχει καθυφθεῖ πλήρως.

Καί πάλι ὅμως, ἡ ἀνάγνωση μιᾶς περικοπῆς, ἡ ὁποία στερεῖται χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς δόξας τῶν Χριστουγέννων, ἀφοῦ ἀπουσιάζουν ἀπό αὐτή οἱ ἄγγελοι, οἱ ποιμένες, τό σπῆλαιο, ἡ φάτνη, ἐνῶ ἀντιθέτως ὑπάρχουν μέν ὁ ἀστέρας καί οἱ μάγοι, ἀλλὰ σέ δευτερεύουσα θέση, καθώς φαίνεται ὡς πρωταγωνιστής ὁ Ἡρώδης καί ἡ μανία του νά ἀναζητᾷ γιά νά βρεῖ «τό παιδίον», προκαλεῖ ἀπορία γιά τή σκοπιμότητα τῆς ἀνάγνωσῆς της. Τί θέλει ἄλλο πόν νά ξεκαθαρίσει μέ τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή στή μεγάλη της ἑορτή ἡ Ἐκκλησία μας;

Ἡ προσμονή τοῦ Μεσσία

Ὅλοι μας προετοιμαζόμενοι γιά τά Χριστούγεννα, ἔχουμε ὅπωςδήποτε διαβάσει κείμενα, ὄχι μόνο Παλαιοδιαθηκικά, ἀλλὰ καί ἄλλων ἰσῶν, τά ὁποῖα ἀποδεικνύουν τήν προσμονή τοῦ κόσμου γιά τόν Μεσσία. Εἶναι κοινή ἱστορική ἀνάμνηση τῆς ἀνθρωπότητας ἡ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀποστολή Σωτήρα καί Λυτρωτῆ. Ἀνά τοὺς αἰῶνες πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι πού πρόσεχαν μήπως στήν ἐποχή τους πραγματωθοῦν οἱ σχετικές προφητεῖες καί πάντως ὅλοι πρόσμεναν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 1-12)

Ἡ ἐπίσκεψις τῶν μάγων

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ, τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδομεν γάρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· Καὶ σύ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται Ἠγούμενος, ὃς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκριβώσασε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὶν δὲ εὑρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἕστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

μέ διάφορα συναισθήματα τὴν ὑλοποίηση αὐτῆς τῆς ὑπόσχεσης. Ἐάν καὶ πρόσμεναν ὅμως, δέν καταλάβαιναν τί θά ἦταν αὐτός πού θα ἐρχόταν ἀπὸ Θεοῦ. Γι' αὐτό καὶ οἱ μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν τὸν προσδιορίζουν ὡς «βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων», χωρὶς ὅμως νά παραξενεύονται ἀπὸ τὴ φτώχεια του ὅταν τὸν συναντοῦν καὶ τοῦ προσφέρουν τὰ βασιλικά τους δῶρα, χωρὶς νά ἐξετάζουν τὴ συνέχεια τῆς ζωῆς του ἢ τὸν τρόπο ἐκπλήρωσης τῆς ἀποστολῆς του. Τὸν ἀποδέχονται ὅπως τὸν βλέπουν, τὸν νιώθουν χωρὶς νά τὸν κατανοοῦν, τὸν σέβονται, τὸν τιμοῦν, τὸν ὁμολογοῦν καὶ ἐν τέλει ἀποχωροῦν.

Παράλληλα μὲ αὐτὴ τὴν ἀναζήτησι, τὴν καθιποραίρει καὶ εὐλογημένη, ἐξελιίσεται ἀκόμη μία. Αὐτὴ τοῦ Ἡρώδη καὶ τῶν ὀργάνων του. Δέν ἐνεργεῖται καθιποραία, οὔτε ἄδολα. Κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸν φόβο καὶ τὴν ἀγωνία. Τό γράφει ἀπερίφραστα τό ἱερό κείμενο: «Ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ». Μόλις ὁ Ἡρώδης ἄκουσε γιὰ τὸν τεχθέντα βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων γέμισε ταραχὴ καὶ μαζί του ταραχθῆκε ὅλη ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων, γιατί γνωρίζοντας τὴ μοχθηρία τοῦ Ἡρώδη, κατανοοῦσαν τό τί φρικαλεότητες θά ἐπακολουθοῦσαν μέχρι ὁ Ἡρώδης νά νιώσει ὅτι δέν ἀπειλεῖται. Κι ὅμως, ὅλη αὐτὴ ἡ ταραχὴ δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἓνας παραλογι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθηκε εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἐφθασαν μάγοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐρωτοῦσαν, «Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος πού ἐγεννήθηκε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Διότι εἶδαμε τὸ ἄστρον του νὰ ἀνατέλλῃ καὶ ἤλλαμε νὰ τὸν προσκυνήσωμεν». Ὅταν ἄκουσε αὐτὰ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ἐταράχθηκε καὶ μαζί του ὅλη ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων καί, ἀφοῦ συγκέντρωσε ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐζητοῦσε νὰ πληροφορηθῆ ἀπὸ αὐτοὺς ποῦ θὰ γεννηθῆ ὁ Χριστός. Ἐκεῖνοι δέ τοῦ εἶπαν, «Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, διότι εἶναι γραμμένον διὰ τοῦ προφήτου, “Καὶ σύ, Βηθλεὲμ, γῆ τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶσαι μὲ κανένα τρόπον ἢ μικρότερη μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἰούδα, διότι ἀπὸ σέ θὰ προέλθῃ ἓνας ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος θὰ κυβερνήσῃ τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ”». Τότε ὁ Ἡρώδης ἐκάλεσε κρυφὰ τοὺς μάγους καὶ ἐξακρίβωσε ἀπὸ αὐτοὺς τὸν χρόνον πού ἐφάνηκε τὸ ἄστρον. Κατόπιν τοὺς ἔστειλε εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε καὶ ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου. Καὶ ὅταν τὸ βρῆτε, εἰδοποιήσατέ με, διὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω». Αὐτοί, ἀφοῦ ἄκουσαν τὸν βασιλέα, ἔφυγαν. Καὶ νὰ, τὸ ἄστρον, τὸ ὁποῖον εἶχαν ἰδῆ νὰ ἀνατέλλῃ, προηγεῖτο, ἕως οὔτου ἤλθε καὶ ἐστάθηκε ἐπάνω εἰς τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκετο τὸ παιδί. Μόλις εἶδαν τὸ ἄστρον, αἰσθάνθησαν μεγάλην χαράν. Καὶ ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τὸ σπίτι, εἶδαν τὸ παιδί μαζί με τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα του καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ προσκύνησαν· κατόπιν ἄνοιξαν τοὺς θησαυροὺς των καὶ τοῦ προσέφεραν γιὰ δῶρα χρυσόν καὶ λίβανι καὶ σμύρναν. Καὶ ἐπειδὴ καθωδηνήθησαν μὲ ὄνειρον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ μὴν ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν πατρίδα τους ἀπὸ ἄλλον δρόμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σμός. Ὁ ἑβδομνητάχρονος Ἡρώδης φοβᾶται καὶ τρέμει ἓνα ἀνυπεράσπιστο νήπιο, τὸ ὁποῖο γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τὸν ἀπειλήσῃ θὰ πρέπει νὰ περάσουν χρόνια, μάλιστα πολὺ περισσότερα ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του. Λογικὴ ὑπάρχει μόνον στὸν φόβο ὄλων τῶν ὑπολοίπων, γιὰτὶ γινώριζαν ἀπὸ προηγούμενα περιστατικά τὸ σκληρὸ πρόσωπο τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡρώδου...

Ἡ βασιλεία τῆς ἐλπίδας

Κυρίαρχο πίστευμα πολλῶν εἶναι ὅτι ἡ ἐξουσία ἐξασφαλίζει ὅποιον τὴν ἔχει. Ὁ ἐξουσιαστής ἐντέλλεται καὶ οἱ ὑπόλοιποι ὑπακούουν. Κι ὅμως, τόσο ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή, ὅσο καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἔρχονται νὰ ἐπιβεβαιώσουν ὅτι ἡ ἐξουσία ὄχι μόνον δὲν ἐξασφαλίζει, ἀλλ’ ἀντίθετα δημιουργεῖ ἀνασφάλειες σὲ ὅποιον καὶ σὲ ὅσο μερίδιο τὴν κατέχει, ἀκριβῶς γιὰτὶ ἐλλοχεύει ὁ φόβος μήπως τὴ χάσει. Αὐτὸ τὸν ὁδηγεῖ στὴν καχυποψία καὶ στὴν ἐπιστράτευση κάθε θεμιτοῦ καὶ ἀθέμιτου μέσου γιὰ νὰ διασφαλίσῃ τὴν κατοχὴ τῆς ἐξου-

25 Δεκεμβρίου 2016: Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ύμνος: — Ἑωθινόν: — Ἀπόστολος: Γαλ. δ' 4-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 1-12.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Ἰανουαρίου, ἡ κατά σάρκα περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ἀπόστολος: Κολ. β' 8-12 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. β' 20-21, 40-52.

σίας, γι' αὐτό καί τελικά ὄσοι τὴν ἀσκοῦν εὐκόλῃ καταντοῦν μιστοί.

Στὴ σημερινὴ ὄμως εὐαγγελικὴ περικοπὴ τονίζεται κάτι ἄλλο. Ὁ φόβος τοῦ Ἡρώδη δὲν προβάλλεται στὰ πλαίσια κάποιας κοινωνιολογικῆς προσέγγισης τοῦ ἐξουσιαστικοῦ φαινομένου. Ὁ φόβος τοῦ Ἡρώδη ἀντιδιαστέλλεται μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν μάγων, στὸ πρόσωπο τῶν ὁποίων ἀποτυπώνεται ἡ αἰώνια προσμονὴ τῆς ἀνθρωπότητας ὅλης. Ὁ φόβος τοῦ Ἡρώδη δὲν προκαλεῖται γιὰτί κάποιος ἀντίπαλος ἐμφανίζεται γιὰ νὰ τοῦ πάρει τὴν ἐξουσία. Ὁ Ἡρώδης φοβάται γιὰτί κατανοεῖ ὅτι αὐτὸ τὸ νεογέννητο νήπιο, περὶ τοῦ ὁποίου τόσα εἶχε διαβάσει στίς προφητεῖες, ἔρχεται ἀρνούμενο τὴν ἐξουσία του, ἀποδομώντας τὴ σπουδαιότητά της, χωρὶς νὰ ἐπαναστατεῖ, ἀπλῶς προσανατολίζοντας τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸν αἰώνιο προορισμὸ του, ἀνανομηματοδοτώντας τὴ ζωὴ του καὶ προσφέροντας τὴν ιδιότητα τοῦ πολίτη τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Μετὰ τὴν ἱστορικὴ ἐμφάνιση αὐτοῦ τοῦ νηπίου, οἱ αὐτοκράτορες καὶ οἱ βασιλεῖς τοῦ κόσμου χάνουν τὴ «θεία ιδιότητα» πού ἐπικαλοῦνταν γιὰ νὰ νέμονται καὶ νὰ ἐπιβάλλουν ὡς «θεοὶ ἐπὶ γῆς» ἀδιατάρακτα τὴν ἐξουσία τους. Οἱ ἄνθρωποι, ἔστω καὶ σὲ μιά μακροπρόθεσμη προοπτικὴ, βρίσκουν τὴ δύναμη νὰ σταθοῦν κριτικά καὶ ἀπέναντι στὸ ἐξουσιαστικὸ φαινόμενο σὲ ὅλες του τίς διαστάσεις. Ἔχουν πλεόν σπάσει τὰ δεσμά πού περιορίζουν τὸν ἄνθρωπο στὸν κόσμο αὐτό, καθὼς ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος στὴ Θεία Βασιλεία προσφέρει ἕνα νέο πρῖσμα θεώρησης τῶν πάντων. Κι αὐτὸ ὁ «κοσμικρᾶτωρ τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» (Ἐφεσ. 6, 12) δὲν τὸ ἀνέχθηκε ποτέ.

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι μιά προειδοποίηση ὅτι πάντα «οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν» (Μάρκ. 10, 42), καταλαμβανόμενοι ἀπὸ παράλογο καὶ ἰδιοτελεῖ φόβο θὰ διώκουν, εἴτε ἀπροκάληπτα, εἴτε συγκεκαλυμμένα, ὄχι πλεόν τὸ νήπιο, ἀλλῆ τὴν Ἐκκλησίαν του.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
